Programma van maatregelen: Bouwel - Rabesdijk

Het programma van maatregelen geeft een gemotiveerd advies over het al dan niet moeten nemen van maatregelen voor de omgang met archeologisch erfgoed bij bodemingrepen. Het beschrijft de aard van deze maatregelen en de uitvoeringswijze van de eventuele maatregelen.

Gemotiveerd advies

Er werd een bureauonderzoek (projectcode: 2016L350) uitgevoerd, dat aangeeft dat er geen bijkomend archeologisch onderzoek meer nodig geacht wordt in het kader van de geplande vergunningsaanvraag.

In de ruime omgeving van het onderzoeksgebied zijn verschillende gekende archeologische waarden aanwezig, maar ze bevinden zich op vrij grote afstand van het onderzoeksgebied en lijken voornamelijk aan de overzijde van de Bouwelgoorbeek te liggen. Het betreft ook in veel gevallen losse vondsten die gevonden zijn bij veldprospectie, wat betekent dat de vindplaatsen aangetast zijn door landbouwactiviteiten. Landschappelijk kent het onderzoeksgebied een ligging in een gradiëntzone. Het terrein bevindt zich in de vallei van de Bouwelgoorbeek en wordt gekenmerkt door een natte ondergrond. Naar het noorden en naar het zuiden toe komen minder natte bodemeigenschappen voor. De natte delen van dergelijke gradiëntzones kunnen interessante locaties zijn voor vindplaatsen uit de steentijd en bewoningssporen uit de middeleeuwen. Het lange gebruik van het terrein als akkerland en de aanwezigheid van bebouwing maakt dat de kans groot is dat eventueel aanwezige steentijd artefactensites verstoord zullen zijn. Aanwijzing voor middeleeuwse bebouwing en landbouwactiviteiten is soms te zien in de aanwezigheid van een plaggenbodem. Binnen het onderzoeksgebied is echter geen plaggenbodem te situeren, wel ten zuidwesten ervan. Historische kaarten en luchtfoto's geven aan dat het onderzoeksgebied lang in gebruik geweest is als akkerland en als grasland. In de 19de eeuw wordt aangrenzend aan het onderzoeksgebied een spoorweg aangelegd. In de 20ste eeuw verschijnt bebouwing op het terrein, die doorleeft tot op heden. In de tweede helft van de 20ste eeuw wordt de omgeving van het onderzoeksgebied omgevormd tot woonwijk. Als laatste dient opgemerkt te worden dat een oppervlakte van ca. 4550 m² vrij klein is, wat de kans op de aanwezigheid van relevante archeologische vindplaatsen binnen het onderzoeksgebied sterk reduceert. Aansluitend op bovenstaande argumentatie komen we tot het besluit komen dat het onderzoeksgebied slechts een laag archeologisch potentieel kent. Er worden geen bijkomende archeologische maatregelen nodig geacht in het kader van de geplande werken.

Omwille van de afwezigheid van potentieel op kennisvermeerdering worden de punten 7° en 8° van de Code van Goede Praktijk 12.5.1.3 niet uitgewerkt.

Naar aanleiding van het uitgevoerde archeologische vooronderzoek zijn geen verdere maatregelen vereist. Daarom wordt geen programma van maatregelen opgemaakt.